

Doreen Virtue



Angelai
mūsų sargai

10 angelų siunčiamų žinučių Jums

Alma littera

I Ž A N Ą A



Ką jums nori pasakyti angelai

Mintis parašyti šią knygą brendo labai ilgai. Kai buvau maža, jaučiau angelus šalia savęs, bet dar nesupratau, ką matau, girdžiu ar patiriu. Tik žinau, kad visuomet, kai mane apimdavo liūdesys, pasirodydavo šviesos būtybės ir mane paguosdavo. Jos nuramindavo mano jautrią širdį ir leisdavo pajusti, kad esu mylima ir saugi.

Jos taip pat išmokė mane daugelio dalykų – šiomis pamokomis ketinu pasidalyti su jumis; jos padėjo man suprasti, kad gyvenimas gali būti dangiškas jau dabar.

Angelai yra jūsų ir mano sargai, o žodis „angelas“ reiškia „Dievo pasiuntinys“. Dvasių pasaulyje egzistuoja daug būtybių, kurios perduoda žinias, bet ne visos jos yra vertos pasitikėjimo ar dieviškosios šviesos. Aš išmokau būti įžvalgi ir taikyti dvasinę apsaugą, kad neturėčiau nė lašelio abejonės, jog kalbuosi su tikraisiais Dievo angelais.

Tikrą angelą nuo žemesnių būtybių atskirsite pagal kai kuriuos požymius. Tikri angelai...

- ...yra kilnūs ir visada duoda neprašydami nieko atgal.
- ...yra visais atžvilgiais panašūs į Dievą: mylintys, išmintingi, užjaučiantys ir atleidžiantys.
- ...niekada nepavargsta, nes, kaip ir Dievas, turi neišsemiamą energijos šaltinį.
- ...tuo pat metu gali būti su kiekvienu iš mūsų, nes yra fizinio kūno neapribota grynoji energija.

Kartais apie mirusius mylimus žmones galvojama kaip apie angelus. Tačiau, nors mirusieji Danguje gali būti naudingi kaip angelai, jie vis tiek turi žmogiškąjį *ego* (o jo neturi tikrieji angelai).

Ilgametės įžvalgos leidžia man teigti, kad visus žmones nuo pat gimimo lydi du ar daugiau angelų sargų, paprastai įsitačiusių ant kiekvieno peties. Šioje knygoje perskaitysite, kad jie laikosi Dievo paskelbto laisvos valios įsakymo, liepiančio gerbti mūsų pasirinkimus. Žmonės laisva valia priima sprendimus veikti taip, kaip jiems yra žalinga – štai kodėl egzistuoja blogis ir vyksta tragedijos.

Šiai knygai atsiųstose žinutėse tikrovė aptariama dualumo (dvilypumo) ir nedualumo požiūriu, nes angelai gali matyti ir tikrąjį, ir iliuzijų pasaulius.

- *Dualumas* yra iliuzijų pasaulis, kuriame atrodo, kad visi mes esame atskirti vienas nuo kito, o Dievas yra toli ir galbūt negirdi mūsų maldų ar neatsako į jas.
- *Nedualus* pasaulis yra tikrasis Dievo sukurtas pasaulis. Nedualumas reiškia visišką faktą, kad jūs ir aš esame vienis su Dievu, angelais ir vienas kitu, įsisąmoninimą ir gerbimą.

Į angelus galima žvelgti iš abiejų žiūros perspektyvų, nes mes esame linkę blaškytis tarp dviejų pasaulių.

Manęs dažnai klausia, kodėl kalbuosi su angelais, o ne su Dievu ar Jėzumi. Tiesa ta, kad aš nuolatos *šnekuosi* su Dievu ir Jėzumi ir kitiems primygtinai patariu daryti tą patį. Iš angelų gaunamos žinios yra kolektyvinis Dievo balsas (jis, Šventoji Dvasia, Jėzus ir mūsų aukštesnysis „aš“ yra viena), perduodamas dangiškųjų pasiuntinių. Kadangi angelai neturi *ego*, jie neša tik Dievo žinias.

Skaitydami knygą sužinosite, kad šimtaprocentinio tyrumo Dievo meilė yra labai aukšto dažnio virpesiai. Tiesą sakant, tyra meilė yra *aukščiausi* galimi virpesiai.

Šie virpesiai gali mus pasiekti per atvirą širdį, maldą, meditaciją, atleidimą, ryšį su gamta ir panašiai. Tai akimirkos, kai jaučiate vienybę su visais žmonėmis ir mylite juos visa siela.

Tačiau tokios akimirkos dažnai būna labai trumpos, nes tikrasis pasaulis grąžina mus prie žemesnių virpesių, verčiančių teisti save pačius ar kitus. Dėl šios priežasties mes jaučiamės atskirti, o tai sukelia vienatvės jausmą ir emocinį skausmą.

Štai tada pasirodo angelai. Jie sujungia nedualųjį ir dualųjį pasaulius, ir mes blaškomės tarp jų. Angelai gali mus pasiekti ir mus mokyti, nesvarbu, kokie įsitempę, kritiškai nusiteikę ar išsigandę būtume.

* * *

Kai kurios šioje knygoje skelbiamos žinios galbūt pasirodys jau girdėtos ir tarnaus kaip naudingi priminimai. Užrašydama angelų atsiųstas įžvalgas, aš pati daug ko išmokau, atradau naujų požiūrių ir gavau išmintingų patarimų.

Net atsitiktinai atverstas šios knygos puslapis gali jums padėti. Tai, ką jame perskaitysite, bus tuo metu jums reikalingiausia žinutė.

Visa likusi knygos dalis po įžangos yra angelų balsas, tiksliai tokios žinutės, kokias iš jų esu gavusi. Kaip ir ankstesnes knygas *Angelų terapija (Angel Therapy)* ir *Žinutės nuo angelų (Messages from Your Angels)*, knygą *Dešimt žinučių* man padiktavo angelai, kai paprašiau jų vadovauti. Jie parinko temas ir tiksliai nurodė man, ką rašyti. Ankstesnėse knygose aš išdėščiau angelų pateiktus atsakymus į savo klausimus apie gyvenimą ir pasaulį. Šioje knygoje neuždaviau jokių klausimų, nes angelai panorė man atsiųsti baigtines tezes. Ausyse girdėjau kolektyvinį jų balsą, tuo pat metu regėdama vizijas ir priimdama informacijos srautą.

Įdomu tai, kad norėdama sumokėti už studijas aš daug metų esu dirbusi sekretore. Man teko spausdinti laiškus, kuriuos mano viršinininkai įkalbėdavo į magnetofono juosteles. Užrašydama angelų siųstas žinias jaučiausi kaip *dangiškoji* sekretorė. Lyg šifruodama įrašus studijų metais, aš tiksliai užrašinėčiau išgirstus pranešimus, visiškai neatskleisdama savo požiūrio ar minčių. Šie žodžiai man buvo padikuoti angelų, todėl skaitydami pajusite iš jų sklindančius aukšto dažnio virpesius.

Meldžiuosi, kad ši knyga padėtų jums užmegzti dar stipresnį ryšį su dieviškuoju vadovu. Galbūt jos puslapiuose išdėstytos įžvalgos leis geriau išgirsti žinias, kurias jums siunčia Dievas.

Su meile ir pagarba –
Doreen



3 . P Ā B U D I M Ā S K Ā R T U



Žinutė apie jūsų santykius

Santykiuose su kitais pasirinkimas yra toks pats kaip ir santykiuose su savimi: baimės arba meilės kelias.

Du žmonės gali eiti baimės keliu kartu, tariamai siekdami tikslo apsaugoti vienas kitą ir drauge rasti laimę baugiam pasaulyje. Tačiau nesvarbu, kiek žmonių žengia šiuo keliu, vienas ar daugiau – jų patirtis visada bus persmelkta baimės. Tarpusavyje neišvengiamai kils nesutarimų, neatsiejamų nuo dramatiškų emocijų.

Galbūt ims atrodyti, kad tapsite laimingesni palikę šį žmogų. Tačiau jei eisite baimės keliu vieni, *vis tiek būsite vedami baimės* ir sulauksite nemalonių pasekmių. Baimės kelyje galite susirasti naują pakeleivį, bet pasiektas rezultatas vis tiek jūsų netenkins.

Nesvarbu, ar sapnuojate košmarą vieni, ar miegate šalia kito žmogaus, kurį taip pat kankina baisesnį sapnas, pasekmės yra vienodai baugios. Taip, kai pabūsime jaukiame kito žmogaus glėbyje,

baimė trumpam atsitrauks ir jūs pajusite laikiną palengvėjimą. Tačiau tikrasis pabudimas yra išsivadavimas iš baimės ir meilės jausmas.

Meilės ir baimės keliai niekada nesusikerta, neturi bendro pagrindo ir sąlyčio taškų. Jie yra visiškai skirtingi virpesiai, kaip vaivorykštės violetinė ir raudona juostos, besidriekiančios lygiagrečiai viena su kita. Pereinamosios zonos tarp šių dviejų kelių nėra. Jūs einate arba meilės, arba baimės keliu.

Pavyzdžiui, kai miegate, galite būti vedami baimės, tačiau nubudę atsiduriate meilės kelyje. Daugelis žmonių lyg linksmuosiuose kalneliuose šokinėja tarp šių dviejų kelių. Tai sukuria nerimą keliantį nestabilumo ir diskomforto jausmą.

Negalite vienu metu eiti dviem keliais. Arba atsibundate, kad gyventumėte jaukioje ir komfortiškoje tikrovėje, kuri yra Dieve, arba liekate miegoti neprisimindami, kas jūs tokie, iš kur atėjote ir kur esate dabar.

Užmezgę santykius, trokštate susijungti vienyje, kurį galima patirti tik tada, kai du žmonės kartu žengia meilės keliu. Kad to pasiektumėte, reikia daug sąmoningumo ir savigarbos, štai kodėl turite suvokti šias tiesas.

Dabar pakalbėsime apie aplinkkelį, į kurį žmonės dažniausiai patenka miegodami ir eidami baimės keliu.

NUOBODULIO APLINKKELIS

Didžiausias kiekvieno miegančio žmogaus troškimas – nubusti iš košmaro, keliančio jausmą, kad esate atskirti nuo Dievo Kūrėjo, visa ko Šaltinio. Nubudimas yra procesas, kuriam vykstant priimami savanoriški sprendimai.

Nuobodulys – tai nerimas, apimantis tada, kai esate nelaimingi dėl dabartinio scenarijaus. Tai primena televizoriaus žiūrėjimą, nuotolinio valdymo pulteliu nuolat perjunginėjant kanalus ir ieškant vaizdų, su kuriais užsimegztų ryšys. Ieškant ko nors, kas pralinksminėtų, pakylėtų dvasią ir leistų pajusti savo vertę.

Troškimas siekti ko nors geresnio būtų puikus, jei tai būtų meile grindžiama intencija padėti kitiems ar apsirūpinti priemonėmis, leisiančiomis patenkinti savo poreikius. Nuobodulio problema yra ta, kad jis virsta neįkopiama kalnų virtine. Pasiekę vieną viršūnę, priešais save pamatote tūkstančius kitų. Tai gimdo stiprų beprasmybės pojūtį ir požiūrį *Kokia iš to nauda?*

Šie procesai yra užslėpti ir paprastai vyksta sąmonėje, pasireiškia kaip egzistencinis siekis surasti gyvenimo prasmę. Kai žmōnės ieško atsakymų į klausimus *Kodėl aš čia esu?* ir *Kokia yra mano paskirtis?*, jie iš tikrųjų rodo nepasitenkinimą savo, kaip mylimų Dievo vaikų, dvasiniu buvimu, tuo, kad ilsisi Dievo prote ir širdyje.

Nerimas ir nuobodulys yra noras kuo nors užpildyti dvasinę tuštumą, rasti ramybę, laimę ir gyvenimo prasmę. Tai panikos sukeltas siekis dalykų – tokių kaip „ypatingas“ maistas, medžiaga, veikla ar santykiai, – kurie užpildytų tuštumą, vestų į vientisumą ir bent trumpam leistų pamiršti apie skausmingą atskirtį.

Jei trokštate ko nors, kas jums leistų pasijusti geriau, vadinasi, neabejotinai žengiate baimės keliu. Tikras fizinis ar emocinis alkis, kylantis iš normalių žmogiškųjų poreikių, yra susijęs su sklandžiu dieviškuoju kūrybos ir pasitenkinimo siekimo procesu. Jis smarkiai skiriasi nuo neišrankiam žmogui būdingo požiūrio, kurio esmė – rasti bet ką, kas tą akimirką pasotintų.

Santykiuose šis požiūris pasireiškia kaip ėjimas kartu, bendrai siekiant svarbiausių dalykų. Kiekvienas iš partnerių nesąmoningai jaučia pareigą linksminti vienas kitą, kad būtų išvengta nuobodulio.

Tačiau kaip tai įmanoma padaryti, jei, remiantis dvasine tiesa, nė vienam iš jų santykiuose netrūksta nei prasmės, nei jaudulio?

Pasistenkite suprasti: jūs ir kiekvienas žmogus, kurį esate sutikę ar dar sutiksite, esate tobuli tyros Dievo meilės atspindžiai. Visi jūsų fiziniai, emociniai ir dvasiniai poreikiai yra akimirksniu patenkinami. Taigi, remiantis dvasine tiesa, nuobodulys ir nerimas yra tiesiog neįmanomi.

Ieškojimas kitų, dar puikesnių dalykų ir žmonių yra tuščias vaikymasis, baimės sapną ir *ego* iškeliant į pirmą vietą. Tai primena nuolatinį filmų, kuriems būdingas tas pats siužetas, žiūrėjimą. *Ego* tikrovės jausmas remiasi nepasotinamu įsivaizduojamos tobulybės troškimu. *Ego* atmeta Dievo teikiamas dieviškosios tobulybės dovanas, kad pats galėtų sunkiai jos siekti.

Savitarpio ryšiai dažnai yra *ego* būdas išblaškyti nuobodulį ir ieškojimas galimybių, kaip patenkinti begalinį savo vertės patvirtinimo poreikį. Šie baime grįsti vienybės keliai yra tai, ką būtų galima apibūdinti kaip nuodingus arba sutrikusius santykius. Jie prasideda siekiu, kurio neįmanoma išpildyti (rasti išorinio Dangaus), ir baigiasi kulminaciją pasiekusia drama, kančia bei skausmu.

Kai santykiai prasideda nuo tuščios premisos „prašau apsaugoti mane nuo atskirties pojūtį žadinančių vienatvės, nuobodulio, pavojų ar kitų stygiaus formų“, jie kuriami einant duobėtu ir akmenuotu baimės keliu.

Tačiau prašome klaidingai nesuprasti mūsų požiūrio į santykius, nes tikra partnerystė gali tapti būdu iš naujo surasti savyje Dievą ir Dangų.

SIEKIS PATVIRTINTI VERTUMĄ

Jeigu viskas, ką jums teko pažinti fiziniame pasaulyje, yra kaltės ir nevertumo jausmas, vadinasi, gimėte ir augote baimės kelyje. Jūs tiesiog užmiršote savo dieviškąją kilmę ir gyvenate košmariškoje tikrovėje, kurioje esate priversti varžytis su kitais, kad patenkintumėte savo poreikius.

Tačiau kiekvieno baimės keliu einančio žmogaus tolimiausiame sielos kampelyje skamba nuostabi melodija, kviečianti grįžti į dangiškuosius namus. Kai kas ją neteisingai supranta kaip mirties troškimą, tikima, kad ramybė pasiekama tik tada, kai nustoja veikti fizinis kūnas. Bet žmonėms, kurių sąmonė yra sutelkta į baime, net fizinė mirtis neatneša palengvėjimo.

Vertumo patvirtinimas yra nesąmoningas noras, kad jums primintų, kas iš tikrųjų esate. Fiziniame pasaulyje jis pasireiškia kaip palankumo, atpildo, paaukštinimo, pritarimo ir kitų ženklų, leidžiančių jums pasijusti geresniems – arba bent jau ne prastesniems – už kitus žmones, siekis.

Santykiuose vertumo patvirtinimo troškimas išreiškiamas apsisveitinimu komplimentais. Didžiausias atlygis santykiuose yra žodinė ir fizinė abipusės meilės išraiška, dažnai paremta šios meilės demonstravimo ceremonijomis.

Tačiau jei du žmonės gali vienas kitam tapti *tikros* meilės atspindžiu, tada jie kartu nubunda suvokdami buvimo vienu Dievo meilėje tikrovę. Jie prisimena, kad kartu sugrįžo į dangiškuosius namus ir į Dievo glėbį. Tai yra prasmingas ir ilgalaikis atlygis, svarbiausias santykių tikslas.

Tie, kas imasi veiksmų Dievo meilei prisiminti, dažniausiai nubunda pasirengę suvokti savo realybę ir tikrąją meilę. Kai du ar daugiau žmonių drauge sutelkia pastangas, kad prisimintų

savo dvasinę tapatybę, jie gali padėti vienas kitam nubusti ir pažinti tikrą meilę.

Daugelis santykių svyruoja tarp tikros meilės blyksnių ir „meilės“, kurią siūlo baimės kelias. Kaip kazino lošimo automatai retkarčiais išmeta didelę pinigų sumą, taip ir santykiai gali tapti galimybe grįžti prie tyros meilės pasitelkiant įvairias priemones: vienos jų yra grindžiamos baime, kitos – meile.

Pavyzdžiui, jeigu kas nors jus kritikuoja, vadinasi, tai daro jo *ego*, nes tik *ego* smerkia ir teisia. Tai reiškia, jog kitas žmogus nėra laimingas. Niekas, susitelkęs į *ego* suvokimą, nėra laimingas. Užjauškite tokį žmogų ir nepulkite jo teisti atsilygindami tuo pačiu, kitaip ir patys pasijusite nelaimingi.

Santykiai suteikia jums progą surasti Dievą arba atsidurti priešingame šalčio ir vienatvės persmelktame atskirties poliuje. Mes duodame jums gydomuosius akinius, kad kiekviename sutiktame žmoguje, taip pat ir savyje, galėtumėte matyti akinamai ryškų dieviškumą. Ši šviesa yra tokia skaisti, kad nustelbia bet kokį žinojimą apie atskirtus žmogiškuosius kūnus. Užuot matę priešais save kūnų kontūrus, jūs vėl regėsite nuostabų dieviškojo gyvenimo jėgos švytėjimą. Tai veidrodinis atspindys, suteikiantis jūsų tikrajam „aš“ vertumo ir ilgai trunkančio pasitenkinimo jausmą.

Sėkmingais santykius galima pavadinti tada, kai jie yra nesavanaudiški ir į partnerį nėra žiūrima kaip į priemonę pasiekti pasitenkinimą. Nesavanaudiškuose santykiuose svarbūs yra abu partneriai, visiškai suvokiantys Dievo meilės pilnatvę ir kartu, petys į petį, žengiantys šiuo meilės keliu. Galbūt du žmonės sąmoningai suformuoja komandą, kad padėtų kitiems pabusti ir suvokti savo dieviškumą.

Dievo komanda, sudaryta iš žmonių, kurie atrado savo tikrąją tapatybę, yra angelai fiziniame pasaulyje. Įsivaizduokite kambarį,

pilną lovytėse miegančių vaikų, – visi jie sapnuoja košmarus ir dreba iš siaubo. Tada keli vaikai pabunda ir suprato, kad košmarai nėra tikri, švelniai pažadina kitus vaikus. Toks yra jūsų vaidmuo ir tikslas meile paremtuose santykiuose.

Dabar pakalbėsime apie tai, *kaip* turėtumėte pažadinti kitus.

